

**De jury bestaat deze maand uit onderstaande leden van Transijssel.
Angel Pinxten, Annet Herkert, Melanie vd Linden, Wim Geerts**

Foto vd maand september Fotograaf Jeannette Drooger-Schop

Een foto waarop water te zien is. Bij langer kijken is er een enorme beweging van het water. Het is zeer beslist geen storm in een glas water, er is wat anders te zien. De beweging van het water wordt veroorzaakt door een heftig zwaaiend hoofd met lang haar. De prachtige zwiep wordt door beweging en kleur nog eens versterkt. Het licht speelt, zoals altijd in de fotografie, een bepalende rol. Het tegenlichteffect zorgt voor tinten die het fotobeeld een heel bijzonder karakter meegeven. De fotograaf heeft hier de juiste momenten optimaal benut. Zelfs al zou dit een 'gelukstreffer' zijn, dan nog is het de fotograaf die hier de regie had. Een sterk beeld, waard om in een mooi kader gezet te worden, in een passend passe-partout en dito lijst, en aan de muur! Klasse.

Als jurylid kijk ik graag naar foto's die je verrassen. En dit is beslist zo'n foto. Een foto waar je naar blijft kijken door de beweging die er in zit. Een persoon die het lange, natte haar naar achteren zwaait. De kleuren doen het goed in deze foto. Het profiel van de persoon is licht zichtbaar, genoeg om een mens te herkennen, ook genoeg om nog wat aan de fantasie over te laten.

Deze foto is voor mij de meest mysterieuze, je vraagt je af waar kijk je naar, er zit een soort beweging in, maar ook weer niet. Het lijkt op een lange sluitertijd of een opzettelijk bewogen camera. In ieder geval is het experimenteel en gedurfd. Ik zie er een golf en water in, het beeld is intrigerend en roept vragen op.

Een kunstwerk, Je ziet waarnaar je kijkt en ook weer niet. Dat maakt het beeld interessant.

Door te spelen met je camera kunnen er verrassende effecten ontstaan. De beweging van het model, de lange sluitertijd en de onscherpte die hierdoor ontstaat en de zachte kleuren maken samen een sfeervol beeld waarnaar je langer blijft kijken. Deze foto kan zo aan de muur.

Fotograaf Lucie Kiewiet

We zien een fotobeeld met daarin mensen, een auto, een tunnel, lichteffecten. Dit fotobeeld lijkt een samenvoeging van diverse beeldonderdelen.

Het roept een spanning op. De tunnel is door het licht en donker een ruimte met diepte. Het wordt versterkt door het kleiner worden van de aanwezige mensen, daarmee de diepte extra benadrukkend. De auto is voorzien van een vreemdsoortige verlichting. Natuurlijk geen probleem, maar het roept wel vragen op. Hoe dan ook, het speelgoedformaat van de auto ten opzichte van de mensen in deze tunnel, geeft iets van 'dit klopt niet'. Toch blijft het een intrigerend fotobeeld. Een fotobeeld waar nog zeker meer mee te doen is.

Ook dit is een foto die me verraste. Goede compositie en er is veel te zien. Het raster waardoor we de tunnel in kijken, de mensen die er lopen en voldoende zichtbaar zijn en de sportwagen die zijn licht heel duidelijk meeneemt. De auto is een eyecatcher, maar niet vervelend aanwezig, wat mij betreft zeker een positieve toevoeging aan dit toch een beetje vervreemdend beeld. Heel prettig hoe de man links, met koptelefoon, naar je toe komt lopen.

Ook hier een intrigerend beeld met misschien wel een verzameling van samengestelde digitale beelden. Als totaal beeld werkt het goed, die tunnel, met voetgangers er in silhouetten vorm, er ligt ook een raster overheen.

Er zit geweldig veel diepte in door de tunnel, die perspectivisch steeds versmalt.

Wat mij stoort is de auto die is omgekeerd negatief, want de schaduw is nu wit geworden, jammer dat is weer net over de top, die gewoon laten dan krijg je een afgewogen en best coherent beeld.

Een spannend en haast mysterieus beeld. Het licht in de tunnel valt mooi op de personen die door de tunnel lopen. De man voorop, met koptelefoon loopt naar de kijker, in cadans op zijn muziek, is voor mij de hoofdpersoon. De auto vult de negatieve ruimte, maar vangt wel veel licht.

Fotograaf Cobie Reuvers

Een foto van een bloemknop. Het haast monochrome beeld kent prachtige groentinten. Een natuuroopname, een welhaast macro-achtig beeld. Het monochrome kleurgebruik wordt slechts 'verstoord' door bescheiden tinten die je roze-achtig zijn. Het zorgt in dit fotobeeld voor een spanning die de fotograaf gezien moet hebben. Die zoekend naar de juiste uitsnede een heel rustgeven beeld heeft gecomponeerd. Een foto met 'net genoeg, niet te veel en niet te weinig'. Het scherp-onscherp versterkt wat de fotograaf wellicht heeft willen meegeven: een subtiel detail een hoofdrol laten spelen in een fraaie foto.

Mooie macrofoto van een ontluikende bloem. Goede scherpte diepte. De witte haartjes op het omhulsel zijn prachtig. En wat me dan opvalt is dat dat ene fragiele bloemblaadje dat nog maar net naar buiten piept, nog zo nieuw net 'geboren' en toch al een beetje beschadigd is....

foto 8 is een prettige plaat om naar te kijken. Het blijft verrassend om te zien hoe deze papaver op uitspringen staat te wachten, nu nog wat omsloten door de groene blaadjes, maar je weet, straks vouwt de kleurexplosie zicht uit.

Scherpte en het licht zijn goed, waardoor de textuur bijna aaibaar is.

Een mooie macro-opname met mooie scherpte op de uitbottende bloem. De scherpte ligt mooi op de bloem. Licht valt mooi op de haartjes. De bloem staat net iets uit het midden wat de foto iets dynamischer maakt